

Plnomocník žalované Anastázie J-ové Gustav J. při jednání o kup hostince oznámil žalobkyni omezení své plné moci v tom směru, že může jíti jen do 115.000 Kč (ujednati trhovou cenu pouze do nejvyšší částky 115.000 Kč) a že ona s tím bude souhlasiti, peníz ten že proto přidává, aby se zamezilo sporům, načež uzavřel se žalobkyní jménem žalované Anastázie J-ové spolu s přítomným spolužalovaným, jejím manželem, kupní smlouvu znějící na trhovou cenu 120.000 Kč. Žalovaná kupní smlouvu, když jí byla potom poslána k podpisu, však vrátila poznamenavši na ní, že s obsahem jejím nesouhlasí, ježto není zaručena na ní koncese (hostinská a výčepnická). Prv ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Gustav J. mohl svoji zmocnitelku Anastázii J. vůči žalobkyni, již obmezení plné moci bylo oznámeno, zavazovati a za ni kupní smlouvu s právním účinkem uzavíratí jen, pokud by byl ujednal kupní smlouvu do výše 115.000 Kč. Překročil-li však zmíněné svoje zmocnění, tu nevznikl z jeho jednání žádný právní závazek a tudíž žádná platná smlouva, zejména pro Anastázii J., zvláště když šlo o zvýšek v sumě poměrně značné. Na věci neměnilo, že písemná plná moc, již se Gustav J. před zahájením jednání o kup hostince žalobkyni vykázal a již byl zmocněn k pravoplatnému jednání o kupu hostince, neobsahovala žádných výhrad nebo podmínek, zejména v příčině výše kupní ceny, a byla tudíž podle obsahu svého neomezenou (§ 1007 obč. zák.), když J-ová ujednání J. dodatečně neschválila (§ 1016 obč. zák.), a je nerozhodné, že jako důvod svého neschválení uvedla, že koncese není zaručena. Z této okolnosti nelze ještě bezpečně usuzovati na to, že jinak s ním souhlasila (§ 863 obč. zák.). Zmocněnec zavazuje svého zmocnitele pouze tehdy, sjedná-li s třetí osobou smlouvu v mezích zjevné plné moci (§ 1017 obč. zák.) a žalobkyni bylo způsobem nijak pochybnosti nevzbuzujícím výslovně oznámeno a bylo jí tudíž zjevno, že J. kupní smlouvu znějící na cenu vyšší než 115.000 Kč uzavíratí nesmí. Bylo proto bez významu, že se J. chtěl svým prohlášením, že si to s J-ovou vyřídí, za její dodatný souhlas se zvýškem zaručiti (§ 880 a) obč. zák.), když k jejímu souhlasu pak nedošlo. Nevznikla-li však platná kupní smlouva pro J-ovou, nevznikla platně, když šlo o nedílný předmět kupu, ani pro spolužalovaného jejího manžela, třebaže tento ujednání J. o uzavření koupě hostince chválil a tudíž i schválil.

Čís. 15490.

Konanie zamestnanca, ktorým mohol byť jeho zamestnávateľ poškodený a jeho dobrá povesť mohla byť uvedená v pochybnosť medzi zákazníkmi, je spôsobilé vzbudiť odôvodnenú nedôveru zamestnávateľa a je dôvodom predčasného zrušenia zamestnaneckého pomeru.

(Rozh. z 13. októbra 1936, Rv III 727/36.)

Žalobník bol zamestnaný u žalovaného ako obchodný cestujúci za mesačný plat a províziu. Žalovaný zrušil služebný pomer s okamžitou platnosťou. — Žalobník domáhal sa žalobou zaplata platy a provízie na výpovednú lehotu. O b a n i ž š i e s ú d y žalobu zamietly, N a j - v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu rozviazal z dôvodov tu v úvahu neprichádzajúcich, uviedol však v d ô v o d o c h svojho rozhodnutia toto:

Zákon č. 154/1934 Sb. z. a n. uvádza v 1. bode § 34 medzi dôležitými dôvodmi, pre ktoré je zamestnávateľ oprávnený zamestnanca predčasne propustiť, aj prípad, keď zamestnanec sa dopustí takých činov, pre ktoré sa javí byť nehodným dôvery zamestnávateľa. Z toho, že zákon použil slova »ak sa dopustí konania« vyplýva, že tu musí byť zavinenie na strane zamestnanca. Nižšie súdy zistili, že žalobník predložil žalovanej strane objednávku firmy F. zo 4. februára 1935, ktorá sa mala len predznačiť, ako pevne učenú, ďalej objednávku Jozefa T. z 19. februára 1935, ktorú Jozef T. neučinil, a že Štefanovi P. zatajil, ktorú firmu zastupuje. Z tohoto zistenia vyplýva, že sa žalobník dopustil týchto konaní vedome. Takým konaním žalobníka mohla byť žalovaná firma poškodená a jej dobrá povesť mohla byť medzi zákazníkmi uvedená v pochybnosť. Bolo preto toto konanie žalobníka spôsobilé vzbudiť odôvodnenú nedôveru žalovanej strany a bolo teda aj dôležitým dôvodom, pre ktorý bola žalovaná strana oprávnená zamestnanecký pomer so žalobníkom predčasne zrušiť.

Čís. 15491.

V řízení o návrhu na prohlášení konkursu nelze obdobně užítí sankce stanovené v § 167, odst. 3, poslední věta konk. ř.

(Rozh. ze dne 14. října 1936, R I 1014/36.)

P r v ý s o u d zastavil řízení o návrhu věřitele na uvalení konkursu, poněvadž věřitel vzal svůj návrh zpět. R e k u r s n í s o u d uložil prvému soudu nové rozhodnutí o návrhu. D ů v o d y: Dlužník ve svém podání tvrdil, že pohledávka, které se věřitelka na něm domáhá, zanikla novací, že není tu prokázána platební neschopnost. Prvý soud předvolal obě strany k jednání jak o existenci vymáhané pohledávky, tak o dlužníkově neschopnosti placení. K roku se dostavil však jen dlužník, který do protokolu udal, že požadovaná pohledávka je zaplacená, a dále že, i kdyby pozůstávala, neběží o takovou pohledávku, aby ji trvale nebyl schopen zaplatiti. Prvý soud pak obeslal k novému jednání o okolnostech dlužníkem uplatňovaných právního zástupce navrhuující strany znovu s tím, že nedostaví-li se vymáhající strana opět, bude se za to míti, že od návrhu na uvalení konkursu upouští. Věřitel se k tomuto roku opět nedostavil a první soud proto zastavil řízení na uvalení konkursu následkem zpětvzetí návrhu. Jedná-li se o návrhu úpadce na